

SPODBUDA

DUH ASSISIJA, 27. OKTOBER 2021

OPOZORILO

Spodbuda, ki sem jo pripravil za 27. oktober (35. obletnico Duha Assisija), vsebuje nekaj več materiala za samo izvedbo tega duhovnega srečanja. Besedila lahko uporabite v celoti, kot neko razmišljanje, ali samo delno, če boste dodali še kakšno pesem, molitev ali tišino. Morda vam pride prav drugi del, kjer sem napisal Deset asiških zapovedi. Bodite inovativni!

V letu 1986. je OZN razglasila mednarodno leto miru. Sedaj že sveti papež Janez Pavel II., pa je prvič oznanil srečanje v Frančiškovem Assisiju, odprto za katolike, druge kristjane, pripadnike drugih velikih religij ter za vse ljudi dobre volje. Papežovo povabilo »vsemu verujočemu svetu« je bilo povabilo k molitvi za mir. Svetega papeža Janeza Pavla II. sta – kakor se je izrazil kardinal Bertone – takrat k temu vodila dva plemenita namena: Najprej postaviti duhovno dimenzijo miru v ospredje. Zagotovo si je za mir treba prizadevati na politični, družbeni in gospodarski ravni, s strani vlad, organizacij in civilne družbe. Vendar pa je tudi res, da se mir najprej ustvarja v srcu in se rojeva iz najglobljih človekovih teženj. Kot drugo, združitev različnih verskih voditeljev, je vsako od religij postavilo pred lastno odgovornost do oblikovanja miru na osebni in družbeni ravni.

Papežovo povabilo voditeljem krščanskih verstev in svetovnih religij v Assisiju je v katoliški cerkvi (pa tudi v drugih religijah) takrat vzbudilo precej negotovanja in dvomov. Toda sveti oče je v Assisiju jasno izpostavil smisel molitvenega srečanja različnih religij na istem kraju, ko je dejal: Dejstvo, da smo prišli sem, ne pomeni, da nameravamo poiskati versko soglasje med nami ali se pogajati glede naših verskih prepričanj.

Pomeni pa, da se religije lahko spravijo na ravni skupnega prizadevanja za nek zemeljski projekt. Prav tako ne pomeni pristajati na relativizem (to je neko medsebojno vrednotenje) v različnih verstvih. Na tem prvem molitvenem srečanju je sveti oče izrazil svojo srčno željo: »Močno želim, da Duh Assisija ne bi ugasnil, ampak da bi še bolj osvajal ljudi, vžigal v njihovih dušah željo po srečanju in spoznavanju vesoljnega bratstva po zgledu, ki sta ga vsem podarila sv. Frančišek in sv. Klara Asiška.

Spomnim se teh dogodkov zelo živo, saj smo v Piranu minoriti že naslednje leto, to je 1987. obhajali prvi spomin na ta dogodek, ki ni usahnil do danes. Za Piran (minorite) je zanimivo, da se ga od samega začetka vsako leto 27. oktobra udeleži tudi koprski škof. Tudi na tem mestu, kjer ste nočoj zbrani, obhajamo častljivo starost vsakoletnega zbiranja k molitvi za mir v Duhu Assisija.

Za nočoj bi vam rad posredoval deset znamenitih asiških zapovedi – pravil, ali navodil o miru v Duhu Assisija, ki se vsekakor ne morejo primerjati z desetimi božjimi zapovedmi. Te zapovedi so nastale s strani Frančiških bratov in sester v Assisiju po znamenitem molitvenem ekumenskem srečanju, ko so skupaj s papežem in predstavniki domala vseh religij na Frančiškovem grobu molili za mir.

Danes smo v skušnjavi, da tarnamo in (upravičeno) tožimo zaradi ogroženosti miru v svetu zaradi številnih vojn, bolezni koronavirusa... Grešimo pa včasih tam, kjer je naš delež za mir odločujoč, v svojem srcu, v samostanih, v naših družinah, župnijah, na delovnem mestu in tako naprej...

Deset asiških zapovedi želi biti v pomoč vernim in vsem ljudem dobre volje, da bi se obrnili navznoter in nadaljevali pot, ki jo moramo prehoditi skupaj.

Oglejmo si te zapovedi:

1. Verovati v pozitivno

Najprej se moramo truditi odkrivati pozitivno stran vsake osebe ali položaja. Verjeti moramo v moč slehernega človeka ter to javno priznati, ne pa ovirati.

2. Odkloniti vsak predsodek

Pri ljudeh, s katerimi živimo in s katerimi pridemo v stik, bi morali upoštevati miselno-kulturno ozadje, da bi bolje doumeli njihovo bogastvo, probleme in potrebe. Vsako prejšnje mnenje, vsak predsodek moramo izključiti...

3. Obnoviti prekinjene vezi

Vedno se moramo zavedati svojega poslanstva za mir. Potrebna je odgovornost vsake osebe, da ozdravlja ranjene in prekinjene odnose ter spodbuja k medsebojnemu sodelovanju.

4. Priznati dar miru in potrebo po molitvi

Mir ni samo odgovornost posameznika. Mir je predvsem božji dar, ki si ga moramo izprositi s ponižno molitvijo. Čeprav je mir v rokah ljudi, je predvsem odvisen od Boga, ki je nad vsemi stvarmi in močnejši kot vse moči tega sveta. Pri naših srečanjih moramo skrbeti za rast naše duhovnosti, ki nam omogoča jasen pogled na zakonitosti sveta. Molitev je osnova te rasti.

5. Tvegati za mir

Mir je tam, kjer so odstranjeni vzroki za vojno in razdvojenost. Ne smemo čakati na odločitve mogočnežev, svoje odgovornosti ne moremo prelagati na druge, ampak moramo spremeniti to, kar je v naši moči.

6. Ustvarjati prostor za snovanja in ustvarjalnost

Nujno moramo ustvarjati prostor za snovanje in ustvarjalnost ter iskati rešitve problemov, ki se zdijo nerešljivi. Mogoče tako, da gledamo na stvar s čisto novega in drugačnega zornega kota.

7. Verjeti v možnost spremembe

Biti moramo prepričani, da lahko razvoj pozitivnih osebnih odnosov povzroči vzdušje zaupanja, v katerem je celo najtežje situacije preprosto razvozlati. Upoštevanje posameznih oseb krepi to zaupanje.

8. Mir ima svojo pot: dialog, solidarnost, pobratenje

Solidarnost nas uči spoštovati in razumeti vrednote in interese za boljše življenje. S pomočjo dialoga iščemo skupne točke z ljudmi, ki želijo ohraniti odprtost do resnice. Dialog ne pomeni, da se morajo nujno srečati ljudje, ki so enakega mnenja. Tudi ne pomeni, da z dialogom nekoga prisilimo k drugačnemu mnenju. Pobratenje vsebuje priznanje, da smo zmožni enake humanosti, da smo zmožni neskončne ljubezni. Vsebuje spoštovanje do vsakogar, ker smo vsi ljudje. Mir ima svojo pot, ki je neskončno dolga, saj je mir vedno cilj pred nami in kraj, v katerem vedno znova začinjamo. Na tej poti so nam postavljena različna znamenja, ki kažejo pravo smer. Da bi dosegli mir, moramo dosledno upoštevati dialog, solidarnost in pobratenje.

9. Mir ima svoj temelj: resnico, pravičnost, ljubezen, svobodo

Mir mora temeljiti na resnici in biti zgrajen na pravičnosti. Gonilna sila je ljubezen, rezultat pa svoboda. Mir, ki ni grajen na trdnih temeljih, je kakor hiša na pesku! Spomnimo se Jezusove zgodbe o preudarnem in nespametnem možu, ki sta gradila hišo, eden na skali in drugi na pesku. Ena je zaradi neurja vzdržala, druga pa se je ob neurju sesula. Sveti oče je v Assisiju delo za temelje miru primerjal z delavnico, ki je odprta za vse, ne samo za strokovnjake, »saj je mir skupna odgovornost vseh. Prihaja skozi tisoč vsakdanjih dejanj in prav vsakdo se v svojem vsakdanjem življenju opredeljuje za mir ali proti njemu.«

10. Mir je cilj pred nami in kraj, v katerem vedno znova začinjamo

Kaj pomeni: vedno znova začinjati, ne da bi kdaj izgubili pogum? Zapovedi so kot kamni, iz katerih so Frančiškovi bratje tlakovali pot do miru, ki nas je na koncu pripeljala zopet k novemu začetku; k veri in upanju v dobro, v pozitivno. Frančiškov življenjepisec Tomaž Čelanski piše o sv. Frančišku: »Nikoli se ga ni niti najmanj dotaknila misel, da je že dosegel cilj, temveč je neutrudno vztrajal pri sklepu, da se trajno obnavlja, in upal je, da bo lahko vsak trenutek vse začel znova. Govoril je: 'Začnimo, bratje, znova služiti Gospodu Bogu, kajti doslej nismo storili še ničesar ali vsaj zelo malo'.«

Hvala Bogu, imamo kar precej »sredstev«, ki nam pomagajo hoditi po ozki poti miru naproti. Papež je v Frančiškovem mestu posebej priporočal post, pokoro, molitev, dano in prejeto odpuščanje. Dejal je: »Ta dan je določen za molitev in za vse tisto, kar v naših verskih izročilih spremlja molitev: za tihoto, romanje, post.« In tisti dan v Assisiju niso obedovali in ne večerjali, da bi se tako globlje uvedli v splošne potrebe pokore in notranje preobrazbe. Nocoj ne bo tako hudo. Ob koncu tega razmišljanja predlagam, da bi vsaj eno od Asiških zapovedi sprejeli v svoj življenjski moto in nekaj časa z njo živeli za lepši in mirnejši jutrišnji dan.